

Tématem mé bakalářské práce je přiblížení osudů českého katolického kněze Františka Štveráka (1909-1956), který se aktivně účastnil odboje proti nacistickému okupačnímu režimu. Na jaře 1940 byl zatčen a vyslýchán gestapem. Prošel několika koncentračními tábory (Dachau, Sachsenhausen), kde strávil dlouhou dobu ve zpřísněné vazbě; přežil přitom několikrát přímé ohrožení života. V dubnu 1945 se dočkal osvobození KT Dachau americkou armádou. Na podzim téhož roku se jako svědek zúčastnil soudu s nacistickými zločinci z KT Dachau.

Po komunistickém převratu v únoru 1948 se nekompromisně postavil proti omezování práv katolické církve v Československu a její postupné likvidaci. Jako blízký spolupracovník arcibiskupa Josefa Berana byl zatčen již v červnu 1949. V době vyšetřovací vazby prošel několika komunistickými věznicemi (Praha-Pankrác, Valdice-Kartouzy, Praha-Ruzyně). V lednu 1951 byl v jednom z mnoha inscenovaných procesů s katolickými duchovními a laiky odsouzen na dvacet měsíců vězení. Po vypršení trestu byl v letech 1951-1954 držen v internaci (kláštery Želiv a Hájek). Na svobodu byl propuštěn v roce 1954 a v roce 1956 na následky mnohaletého věznění zemřel.